

ข่าวจากหนังสือพิมพ์ ไทยรัฐ

ฉบับวันศุกร์ที่ 14 สิงหาคม พ.ศ.2563

พันธสัญญา CPTPP เดิมพันผูกเหลือมล้ำ

การประชุมประเทศสมาชิก #CPTPP ที่จัดขึ้นในวันนี้ (5 สิงหาคม) ที่ประเทศเม็กซิโกผ่านระบบออนไลน์ แม้ว่าขณะนี้ประเทศไทยยังไม่ได้ยื่นหนังสือแสดงเจตจำนงที่จะขอเจรจาเข้าร่วมอย่างเป็นทางการ หรือการให้สัตยาบันเข้าร่วม

อย่างไรก็ตาม ในช่วงหลายเดือนที่ผ่านมา สิ่งที่เป็น “พลัง” สำคัญในการ “ชะลอ” หรือ “เปลี่ยนแปลง” การตัดสินใจของรัฐบาลได้ก็คือประชาชนพวกเราทุกคน และภาคประชาสังคม ที่ร่วมกันเคลื่อนไหวทั้งในการสร้างความตระหนักจนเป็นกระแสทางออนไลน์ ร่วมกันจับตามอง ตรวจสอบ และกระจายข่าว...จนกระทั่งทำให้เกิดคณะกรรมการการวิสามัญขึ้นมาศึกษาประเด็น CPTPP และยืดระยะเวลาการพิจารณาออกไปในที่สุด

อย่างไรก็ตาม เรายังคงต้องจับตามองการเคลื่อนไหวว่ามุมมองของภาครัฐจะเป็นไปอย่างไรต่อไปในประเด็นเรื่อง CPTPP และ UPOV1991 แม้ว่าปีนี้จะถูกขยับระยะเวลาการตัดสินใจต่อไป แต่ไม่ว่าจะเป็นปีไหน หรือเมื่อใด ข้อตกลงนี้ก็เป็นการเอื้อต่อผลประโยชน์แก่บริษัทเกษตรและเมล็ดพันธุ์ยักษ์ใหญ่ของโลก โดยที่ผลกระทบจะตกอยู่ที่ปากท้องของคนไทย ชีวิตเกษตรกร การผลิตยา ความหลากหลายของพืชพรรณ และความมั่นคงทางอาหารอันเป็นปากท้องของเราทุกคน

ขอบคุณที่ร่วมกันเป็นปากเสียงและจับตามองประเด็น CPTPP มาอย่างใกล้ชิด

หยุดการผูกขาดการครอบครองเมล็ดพันธุ์ หยุด CPTPP

#อัปเดตCPTPP #NoCPTPP #คัดค้านCPTPP ข้อมูลข้างต้นเหล่านี้คัดลอกมาจากเฟซบุ๊กเพจ : “Greenpeace Thailand”

สารี อ๋องสมหวัง มุลนิธิเพื่อผู้บริโภค บอกว่า ข้อตกลง CPTPP คนทั่วไปก็อาจจะได้รับรู้ถึงผลกระทบในเรื่อง “เมล็ดพันธุ์” กับเรื่อง “ยา” แต่ไม่รู้ว่าจริงๆ แล้วกระทบไปถึงเรื่องผลิตภัณฑ์เครื่องสำอาง โดยเฉพาะอย่างยิ่งจะมีปัญหามากแน่นอน เมื่อไปขายในโลกออนไลน์

ข้อแรกเลยนะ ด้วยเพราะห้ามมีเลขจดแจ้ง...เมื่อไม่มีจะไปตามกันยังไง ที่ไหน สมมติว่าเป็นครีมที่ใส่สารเคมี ผู้บริโภคใช้แล้วมีผลกระทบเกิดความเสียหายขึ้นมาแล้ว ไม่ได้ขึ้นทะเบียนก็ตามกฎหมาย ไม่ต่างกับกรณีความเสียหายที่เกิดขึ้นในกรณีพิตเนสแคลิฟอร์เนียว่าวที่ไม่ว่าว?

ตามตัว...ไม่เจอ หรือ...ค้าขายออนไลน์ คุณไม่ต้องมาขึ้นทะเบียนจะขายอะไรก็ได้ ทำขาย
กวนเองก็ยั้งได้...แม้ว่าจะขึ้นทะเบียน แต่ไม่ต้องให้เลข คุณจะตรวจย้อนกลับกันยังไง แทบจะทำ
ไม่ได้ว่าต้นทางมาจากไหน แล้วจะเยียวยาอย่างไร อีกอย่างหนึ่งก็คือ การขึ้นทะเบียนขายของ
ออนไลน์

มีข้อเรียกร้องสำคัญว่า...ใครจะขายตรงไม่ว่า แต่ขอให้รู้ว่าใครขาย? คือ...รู้ตัวคนขายเพื่อ
ป้องกันคนที่โกง แต่บอกว่าไม่ต้องขึ้นทะเบียนจะเกิดปัญหาตามมาอีกมาก ถึงตรงนี้หลายคน
อาจจะสงสัยหนักมาก ข้อตกลง CPTPP ไปเกี่ยวอะไรกับการค้าขายออนไลน์? สารี ยืนยันว่า
เกี่ยวแน่ๆ เกี่ยวแน่นอนเพราะเป็นระบบอีคอมเมิร์ซ กฎกติกากำหนดกรอบเขียนไว้แบบว่า
ครอบคลุมจริงจริงแล้วเขาก็ยังตอบคำถามไม่ได้เลย

พลิกแพ้มข้อมูล เอกสารชี้แจง **เหตุใดประเทศไทยไม่ควรเข้าร่วมความตกลง CPTPP**
(ฉบับปรับปรุงครั้งที่ 2, 8 มิ.ย.63) เอฟทีเอ ว็อทซ์ หน้า 34 “ข้อกังวลเรื่องเครื่องสำอาง”

ประเทศไทยต้องถูกบังคับให้เปลี่ยนระบบการอนุญาตเครื่องสำอางไปเป็นระบบการจดแจ้ง
โดยสมัครใจ หรือบังคับ และไม่ให้ระบุเลขที่จดแจ้งบนฉลาก ตามข้อตกลง CPTPP ในมาตรา 8.14
และภาคผนวก 8-D

แม้จะทำให้ “ผลิตภัณฑ์เครื่องสำอาง” ขึ้นทะเบียนได้
เร็วขึ้น แต่จะทำให้มีผลิตภัณฑ์เครื่องสำอางที่ “ไม่ปลอดภัย”
มากขึ้น เนื่องจากเจ้าหน้าที่กำกับดูแลและผู้บริโภคขาด
เครื่องมือตรวจสอบความถูกต้องของผลิตภัณฑ์ในท้องตลาด
ว่า...ผ่านการจดแจ้งจาก ออย.หรือไม่? ทำให้ส่งผลกระทบต่อ
ผู้บริโภค เพิ่มขนาดปัญหาการโฆษณาผิดกฎหมาย การขาย
ตรงออนไลน์ โซเชียลมีเดีย แชร์ลูกโซ่...ที่แก้ปัญหาได้ช้าและยาก ส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจใน
ท้ายที่สุด ไม่เพียงเท่านั้น ความตกลงในลักษณะนี้จะไม่เปิดโอกาสให้หน่วยงานรัฐทบทวนนโยบาย
หรือกฎหมายที่อ่อนคลายกฎเกณฑ์ แม้ว่าจะพบว่าเกิดปัญหาจากการอ่อนคลายกฎเกณฑ์ต่างๆ
เหล่านั้นไปแล้วก็ตาม ซึ่งมีความเสี่ยงต่อการถูกฟ้องร้อง เรียกค่าเสียหายผ่านกลไก
อนุญาโตตุลาการระหว่างประเทศ ความเห็นต่างที่เกิดขึ้นจึงมีคำถามสำคัญถึงฝ่ายไม่เห็นด้วย ที่
ต่อสู้กันว่า...ข้อตกลง CPTPP ประเทศไทยยังไม่ได้เข้าร่วมเลย จะรู้ได้อย่างไรว่า “ดี” หรือ “ไม่ดี”
อย่างไร...จะเกิด “ผลเสีย” หรือ “ผลดี” กว่ากัน

กลับบอก...“ไม่รับ” ข้อตกลง CPTPP?

“เราต้องดูก่อนว่า ข้อตกลง CPTPP มีข้อดี ข้อเสียอย่างไรบ้าง เวลาข้อดี สมมติว่าเรื่อง
เศรษฐกิจจะบอกเลยว่าจีดีพีขึ้นกี่เปอร์เซ็นต์ แต่พอข้อเสียคุณบอก...แต่ไม่ได้พูดถึงตัวเลขให้
ชัดเจน อย่างเช่น ยาเราจะแพงขึ้นเท่าไร ประเด็นสำคัญที่น่าสนใจ เราพบว่าแค่ยาตัวหนึ่งพบว่า
มีผลเสียมากกว่าตัวเลขจีดีพีที่เพิ่มขึ้นด้วยซ้ำไป” เพราะฉะนั้นข้อเท็จจริงที่สะท้อนออกมาให้คนดู
ไม่ชัด

สารี อ๋องสมหวัง มุลนิธิเพื่อผู้บริโภค ย้ำว่า จะร่วมหรือไม่ร่วม หากเราไม่ร่วมจะตายไหม? คิดว่าเราต้องเปลี่ยนใหม่ ในเชิงที่ว่าตอนโควิด-19 เข้ามาคนรู้สึกมากเลยว่าความตายใกล้ตัวเอง ฉะนั้นต้องผลิตอาหารกินเอง ทำโน่นทำนี่ด้วยตัวเอง กลับไปแบบเดิมคงลำบาก ที่สำคัญ...ข้อเสียที่ผู้บริโภครู้สึกก็คือ คนต่างๆ ไปไม่น้อยรู้สึกก็คือ เช่น เราไม่มีทุเรียนที่ดีกินเลยเพราะส่งออกหมด ผลไม้ที่ดีไม่อยู่ในประเทศเลย...ส่งออกกันหมดเช่นกัน

นี่คือ ปัญหาของข้อตกลงทางการค้าเลยนะ เพราะเราขายได้สะดวกขึ้นจริง ของดีๆ ในประเทศก็ไม่ได้ถึงมือคนในประเทศเพราะเราส่งออกหมด

“ของดีๆ ต้องส่งออกเพราะไม่ดีสุดๆ...ก็ไม่ผ่านเกณฑ์ ข้อกำหนดมาตรฐานตามที่ได้ตกลงกันไว้ตามสัญญาข้อจำกัด”

นอกจากนี้ ตาม “ข้อตกลง CPTPP” ก็ยังมีเรื่องเครื่องมือทางการแพทย์มือสอง ปรับปรุงจากมือหนึ่งผ่านการใช้งานแล้ว และเรา...“ประเทศไทย” ต้องอนุญาตให้นำเข้าด้วย...ถึงตรงนี้ให้รู้เอาไว้ว่าข้อตกลง CPTPP ครอบคลุมกว้างกว่าที่ใครหลายๆ คนจะคิดได้ รายละเอียดครอบคลุม “สินค้า” และ “บริการ” ทั้งหมด ทุกสรรพสิ่งในโลกนี้อยู่ในข่ายนี้ทั้งหมด สองคำข้างต้นนี้ครอบคลุมครบวงจรจริงๆ

ยังนับรวมไปถึงการจัดซื้อจัดจ้างภาครัฐ อย่างเช่นองค์การเภสัช ต่อจากนี้ไม่สามารถที่จะระบุบังคับว่าจะต้องซื้อจากองค์การเภสัชเท่านั้น ยาวจะแพงขึ้นมากน้อยเท่าไรก็ไม่รู้ เงื่อนไขปัญหาจะซับซ้อนเป็นเท่าทวี

ข้อตกลง CPTPP...“ดี” หรือ “ไม่ดี” อย่างไร...จะเกิด “ผลเสีย” หรือ “ผลดี” กว่ากัน เท่าที่ได้อ่านได้ศึกษามาเป็นเช่นนี้... เห็นเค้าเล่า “มะเร็งร้าย” เกะกิน “ประเทศไทย” แน่นนอนแล้วจริงๆ